

TRVÁ TO DLOUHO A STÁ LE NIC

Středa, 22 listopad 2017

V roce 2015 nám zemřela matka a uspořádání dědictví se ujal můj bratr, se kterým žila. Bratr se měl podle závěti postarat o prodej věcho a věkeré uspořádání a vyplacení rovným dílem nás všech ostatních, celkem čtyř sourozenců. No a už to trvá celkem dlouho. V roce 2015 nám zemřela matka a uspořádání dědictví se ujal můj bratr, se kterým žila. Bratr se měl podle závěti postarat o prodej věcho a věkeré uspořádání a vyplacení rovným dílem nás všech ostatních, celkem čtyř sourozenců. No a už to trvá celkem dlouho.

Napřed jsme bratra nijak neuháněli, jenže kdy už to věchno trvalo dlouho, začali jsme mu volat, psát, chodit k němu. On vždy tvrdil, že pracuje od úmoru do úmoru, že je vyčerpaný, že má moc práce s rodinou, že celé dědictví zabírá spoustu času (pomoc nechť, prý je skoro věchno zařízené). Občas nás ale přimělo k tomu, aby se s námi setkal, když jsme mu psali, že bychom rádi kontaktovali, aby nám řekl, co plánuje a tak. Před 3 měsíci nám konečně poslal email, že do konce měsíce požádá o závěrečné vyrovnání. Víím jistě, že něco už poslal pouze mladšímu bratrovi, který ho dennodenně uháněl. My ostatní jsme požádali slušně, snažíme se jednat v rámci zachování dobrých rodinných vztahů korektně. Jenže bratr si šije na vysoké noze, jeho manželka je velice náročná a my si začínáme myslet, že tam asi něco nehraje. Nechci se jen tak vzdát dědictví, ale taky ne přijít o bratra. Navíc on je zcela jistě pod pantoflem a za věm má šle spí jeho žena, než on. Poradíte mi, jak bychom měli postupovat? Užady rozhodně nechci zatahovat, je to naše rodina.

JOLANA